

וְיָשַׁם מֶלֶךְ גָּדוֹשׁ גָּדוֹשׁת וַיִּשְׂמַחֵוּ עַל הַגָּסֶן
וְדַיְה אֶסְגָּר הַגָּדוֹשׁ אֶת אֲיַשׁ וְהַבִּיטָּא לְגָדוֹשׁ
הַגָּדוֹשׁת וְזֹהַיְוָה וַיִּסְעַזְוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ לְאַבָּתָה
וַיַּחֲנוּ מִאַבָּת וַיַּחֲנוּ בְּעֵדָה הַעֲבָרִים בְּכָדְבָּר
אֲשֶׁר עַל פְּנֵי מוֹאָב מִמְּרוֹרָה הַשְׁמִישׁ מִשְׁמָרָה
נִסְעָוּ וַיַּחֲנוּ בְּנַחֲלָא אֶרְדָּמָשׁ נִסְעָוּ וַיַּחֲנוּ מִעַבְרָה
אַיִלָּן אֲשֶׁר בְּכָדְבָּר הַיָּצָא מִגְּבָּל הַאֲמָרִי כִּי
אַיִלָּן גָּבוֹל מוֹאָב בְּנֵי מוֹאָב וּבְנֵי הַאֲמָרִי עַל
כֵּן יֹאמֶר בְּסֶפֶר מִלְּזָמָות יְהוָה אֶת וְהַב סְופָה
וְזֹאת הַגָּדוֹלָים אַיִלָּן וְאֲשֶׁר הַגָּדוֹלִים אֲשֶׁר
נִשְׁתָּה לְשָׁבַת עַד וַיַּשְׁעַזְזַב לְגָבוֹל מוֹאָב וּמִשְׁבָּט
בָּארָה הוּא הַבָּאָר אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לְמִשְׁאָה אִסְפָּה
אֶת הַעַם וְאַתְּנָה לְהַסְכִּים אֲזִין יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְׁוֹרֵה הַזָּאת
עַל בָּאָר עַלְוָה בָּאָר זְפֻרְתָּה שָׁרִים כְּרוֹה
תְּרַבְּכִי הַעַם בְּמַזְהָקָב בְּמִשְׁעַנְצָתָם וּמִמְּרַבְּלָר
מִתְּגָנָה וּמִמְּתָגָנָה גָּדוֹלָיְאָל וּמָגָדְלִיאָל בְּמוֹתָגָן
וּמִבְּמָוֹת הַגָּיאָא אֲשֶׁר בְּשָׂדָה מוֹאָב רַאֲשָׁׁה
פְּסָגָה וְגַשְׁהָפָה עַל פְּנֵי הַיְשִׁיכָמָן

שָׁלֹחْ יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים אֶל סִיחֹן מֶלֶךְ הַאֲמֹרִי
אָמַר אֱלֹהִים עֲבָרָה בָּאָרֶץ לֹא נָתָה בְּשָׁדָה וּכְרָם
אַנְשָׁתָה מִבְּאַבְדָּרְךָ הַמֶּלֶךְ גָּלָד עַד אֲשֶׁר
עַבְרָה אָבָל וְלֹא נָתַת סִיחֹן אֶת יִשְׂרָאֵל עַבְרָה בְּגַבְלוֹ
אַפְקָה סִיחֹן אֶת כָּל עַכְוֹ יִזְעָא לְקַרְאָתָה
שִׂרְאֵל הַמְּדֻבְּרָה וַיָּבֹא הָאָזְהָר וְלֹאָזְם בַּיִשְׂרָאֵל
כִּבְּהָוָה יִשְׂרָאֵל לְפִי חָרֶב וּוּרְשָׁא אֶת אָרֶץ מְאַרְבָּן
עַד יְבָק עַד בְּלִי עַמּוֹן כִּי עַד גָּבוֹל בְּנֵי עַמּוֹן וַיָּקָח
שִׂרְאֵל אֶת כָּל הַעֲרִים הַאֲלָה וַיָּשֶׁב יִשְׂרָאֵל
בְּכָל עַלְיָהָוּ אֶת כָּל שָׁבּוֹן וּבְכָל בְּנַתְיָהָה כִּי
וַשְּׁבּוֹן עִיר סִיחֹן מֶלֶךְ הַאֲמֹרִי הוּא וְהוּא גַּלְעָד
כִּמֶּלֶךְ מְוֹאֵב הַרְאָזְנוֹן יְלֹהָ אֶת כָּל אַרְבָּן מִידָּיו
עַד אַרְבָּן עַל כֵּן יְאַמְרוּ הַמְשָׁלִים בָּאוּ חַשְׁבּוֹן
חַבְלָה וְתַכְלָן עִיר סִיחֹן כִּי אָשָׁר יִצְאָה מִזְשָׁבּוֹן
לְהַבָּה מִקְרִיאַת סִיחֹן אֲכַלָּה עַד מוֹאָב בְּעַלְיָה
בְּמִוּת אַרְבָּן אָיו לְרַמְואָב אַבְדָת עַם כְּכֹושׁ
לְתִין בְּנֵי פְּלִיטָם וּבְנֵי תִוְּן בְּשָׁבִית לְכָלָר אֶמְרִי
סִיחֹן וְנוּרָם אַבְדָת חַשְׁבּוֹן עַד דִּיבָּן וּנְשָׁים עַד
גָּדוֹ אֲשֶׁר עַד כְּוִידְכָּא וַיָּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בָּאָרֶץ
הַאֲמֹרִי וּשְׁלֹחָן מֹשֶׁה לְרַגֵּל אֶת יְעָד וַיָּלַכְדָו
בְּלֹתְנִיה וּוּרְשָׁא אֶת הַאֲמֹרִי אֲשֶׁר שָׁם וַיָּפָגַן
וְעַלְיוֹ דָרְךָ הַבְּשָׁן וַיָּצֹא עַז מֶלֶךְ הַבְּשָׁן לְקַרְאָתָם
הָאָה וְכָל עַמּוֹן לְמִלְחָמָה אֶדְרָעִי וַיָּאמֶל יְהֹוָה
אֶל מֹשֶׁה אֶל תִּירְאָ אֶתְכָּה כִּי בַּיּוֹךְ נָתָתִי אֶתְכָּה וְאֶת
כָּל עַמּוֹן וְאֶת אָרֶץ עַז שְׁמַיִת לוֹ כִּאֲשֶׁר עַשְׂתָּה
סִיחֹן מֶלֶךְ הַאֲמֹרִי אֲשֶׁר יוּשֶׁב בָּאַזְשָׁבּוֹן
וְכוֹ אֶתְכָּה בְּנֵי וְאֶת כָּל עַמּוֹן עַד בְּלֹתְנִיה
וַיָּשָׁאֵר לוֹ שָׁלִיל וּוּרְשָׁא אֶת אָרֶץ וַיָּסְעוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּזִעַן בְּעָרְבֹּות מוֹאָב מִעַבְרָה
לִרְדָן וַיָּזֹעַ

וירא במלך בָּנֵן צפורה את כל אשר עשה
ישראל לאמרוי ויל מואב מפני העם מאד כי רבי
הוא ויקץ מואב מפליג בפי ישראלי ויאמר מואב
אל לך מדיין עתה ליהו הכהן את כל סכיבתינו
כל אזר הנשׂור את ירכ השרדה ובמלך בָּנֵן צפורה מלך
למואב בבצצת ההוא וישלחן מלאכים אל כל הארץ
בן בער פתויה אשר על הנهر ארץ בני עמו לറיא
לו לאמר הנה עם ייא ממצאים הנה כפה את
עוזן הארץ והוא ישב מלך ועתה לך נא
ארה לי את הארץ הזאת כי עזים הוא ממען אלו
אוכל לך בו ואחרישנו מז הארץ לי ידרשתי את
אשר תברך מברך ואישר תאר ייאר וילכו
אל מואב ואלך מריין וקסמים בידם ויבאו
אל כל הארץ ידברו אליו דברימלך ויאמר
אליהם ליגז פה הלילה והשכתי אתכם דבר
כאשר ידבר יהוה אליו ישבו שרי מואב עם
כל הארץ יבא אלהים אל כל הארץ יאמר מי
האנשיהם האלה עטך יאמיר כל הארץ אל האלים
מלך בָּנֵן צפורה מלך מואב שלוח אלי הנה הארץ
הייא ממצאים ייכס את עוזן הארץ עתה לך
רבה לי אותו אלו אוכל להלזם בו וארשתי
ויאמר אלהים אל כל הארץ לא תלע עליהם לא
תאר את הארץ לי ברוך הוא יקסם כל הארץ בברך
ויאמר אל שרי במלך לכו אל ארצכם כי כאן
יהוה לחתן להלך עמכם יקומו שרי מואב
ויבאו אל במלך יאמירו מאי כל הארץ חלך עמנו
ויסוף עוד במלך שלוח שרים רבים וצבדים מלאה
ויבאו אל כל הארץ יאמרו לו הנה אמר במלך בָּנֵן
צפורה אל זאת המכונע מהלך אליו לי כבד אכברך
מazard וכל אשר תאמר אליו עשה ולכח נא
רבה לי את הארץ הזאת ויעז כל הארץ ביתו בספה
שבידי במלך אם יתן לי במלך מלוא ביתו בספה
זהב לא אוכל לעבר את פי יהוה אלהי ליעשות
הכונה או אפולה ועתה שבעו נא בא זהם אתם
הלילה ואדרעה מה יסוף יהוה דבר עמי
יבא אלהים אל כל הארץ לילה ויאמר לו אם
לקרא לך באו האנשיםروم לך אתם ואך
את הדבר אשר אדבר אליו אתה תעשה
ויקם כל הארץ בברך ויזבש את אתנו וילך
עם שרי מואב ויזהר אף אלהים כי הולך הוא
ויתיצב מלאר יהוה בדרכ לשלטן לו והוא רכב
על אתנו ושני געריו עמו ותרא ההתנו את
מלאר יהוה נצוב בדרכ וחירבו שלופה בירשו
ותט הארץ מז הדרכ ותלך בשדה ייך כל הארץ
את הארץ להטחה לדרכ ויעמוד מלאר
יהוה במשועול הכרמיים גדר מזה וגדר
מה זה ותרא הארץ את מלאר יהוה ותלוזץ אל
הקל ותלוזץ את לגל כל הארץ אל הקיר ויסוף
להכתה וויפת מלאר יהוה עבור ויעמוץ
במקום צר אשר אין דרכ לנתקות ימי ושם אול

תורא הדתוין את מלאר יהוה ותרבץ' תזרת
בלעם וזר אך בלעם ייר את הדתוין במקל
ויפתחו יהוה את פי הדתוין ותאמר לבלעם מה
עשיתו לרי כי הטעלהתבי לו יש חרב בידי
כיעתה הרגתיך ותאמר הדתוין אל בלעם
הלו אכלי אתך אשר רכבת עלי מועד עדר
היום הזה ההסכך הסכתי לעשיותך לך כה
ויאמר לא זיגל יהוה את עלי בלבד יר אאת
מלך יהוה נצוב בדרכו וזהרכו שלפה ביזו
ויקד ישתחו לאפיו ויאמר אליו מלך יהוה
על מה הכתית את אתך אלה שלווש רגלים הנזה
אנכי יצאתי לשפטך ירט הדרכך לנגן
ותראני הדתוין והט לפניהם אלה שלווש רגלים אלו
נחתה מפניהם כי יעתה גם אתה הרגתיך ואוזחה
הוציאתי ויאמר בלעם אל מלך יהוה חיטאת
מי לא ודעתי כי אתה נצוב לקראתך בדרכך ועתה
אם רע בעליך אשובה לי ויאמר מלך יהוה אל
בלעם לך עם האנשים ואפס את הלבך אשר
אדבר אליך אותו דברך וילך בלבד עט שיין בליך
וישמעו בליך כי בא בלעם יצא לקראתו אל
עיר מוואב אשר על גבול ארץ אשר בקשרו הגובל
ויאמר בליך אל כלום הלא שלוח שלחחתי אליך
לקראך לך למה לא הלכת אל האכנים לא אוכל
כברך ויאמר בליך אל בליך הנה באתי אליך
יעתה היכל אוכל דבר מואומה הדבר אשר עשם ישים
אליהם בפי אטו אדרבך וילך בלבד עט בליך
ויבאו קריית חזיות ויחזו בליך בקר ויצו נחל
בלעם ולשרים אשר אתה והוא בברך ויקז בליך
את בלעם ויעלהו בימות בעל וירא משם
קאה הים ויאמר בליך אל בליך בהני לי באה
שבעה מאבותך והכן לי באה שבעה פר' ים
ושבעה אילים ויעש בליך כאשר דבר בליך
ויעז בליך ובליך פר ואיל במאב' ויאמר
בלעם לבליך התיאצ'ב על עלהך ואלכה אויל
יקירה יהוה לקראתך ודבר מה יראני והגדתך
לך וילך שפוי יקר אלהים אל בליך ויאמר
אליך את שבעת המאבות שערתך ואעל פר
ויאל במאב' וישם יהוה דבר בפי בליך
ויאמר שוב אל בליך וכיה דברך וישוב אליך
והנה נצוב על עלותו הוא וכל שרי מוואב יישא
משלו ויאמר מן ארם נזון למלך מלך מוואב
מהררי קדם לך אריה לי יעך ולכח צעורה
ישראל מה אكب לא לך אל וכוח אצעם
לא צעם יהוה כי מראש צליים ארצאננו
ומכבויות אשוריינו זה עט לבודך ישכץ ובגאים
לא יתוחשב מי מנה עפר יעך ובמספר את
רבך ישראל תמות נפשי בות ישרים ותהי
אזריתך כמו יאמר בליך אל בלבד עט מה
עשיתך לך איבי לך חותך והנה ברכתך

וַיֹּאמֶר הָלָא
אשׁמָר לְדָבָר יְאֵן
מִקּוֹם אֲזֹר אֲשֶׁר
וְכֹלֹ לְאַתְּ רָתָא וְ
אַל רָאשָׁ הַפְּסָגָה
וְאַיִל בְּכוֹזָבָן וְאֵין
וְאַגְּבִי אֲקָרְהָ כֵּה
וַיֹּאמֶר שֶׁבְּ אַל בְּכָבוֹ
עַל עַלְתוֹ וְשָׁרוּבוֹ
יְהוָה וַיֹּשֶׁתְּ מִשְׁעָנָה
עַד בָּנוֹ צָפֵר לְאֵין
הַהוּא אָמֵר וְלֹא
בְּרַךְ קְדוּשָׁתִי וּבְרַךְ
בְּעֵלָבָן וְלֹא רָאָה
עַמּוֹ וְתְּרוּעָתָ מֶלֶךְ
כַּתְעַפְתְּ רָאָם לְ
בִּישְׁרָאֵל כְּעַלְתִּי
פָעַל אֶל הָעָם
לֹא יַשְׁכַּב עַד יְיָ
וַיֹּאמֶר בְּלֹךְ אֶל
בְּרַךְ לְאַתְּ כְּרֻכָּה
הַלְאָ דְּבָרְתִּי אֵין
אַתָּה אַעֲשָׂה וְ
אַקְזֹר אֶל מִקְוָה
וּקְבֹתוֹ לְיִמְשָׁמָן
הַפְּלוּר הַלְשָׁקָף
אֶל בְּלֹק בְּנָה לְ
בָּהָה שְׁבָעָה פְּרִי
כַּאֲשֶׁר אָמַר בְּ
בְּלִיעָם לְיָוָב בְּ
וְלֹא הָלֵךְ כְּפֻעָל
אֶל הַמְּלֹךְ פְּלִיא
אֶת יִשְׂרָאֵל שְׁ
אֶלָּהֶם וַיֹּשֶׁתְּ
בְּעֵר וְזָאמֵן הַגְּזָרָה
אֶל אֲשֶׁר מִזְמָרָה
מִה טָבָו אֲהָל
לְנַזְוָלִים נִצְטָ
גְּטָעָה הוּא כָּאֵן
וְאֶרְעָיו בְּמִים
מִלְכֹתוֹ אֶל
רָאָם לוֹ יִאֱכָל
וּזְצִיו יִמְזֹחַ
יְקִימָנָז מִבְּרָ
בְּלֹךְ אֶל בְּלֹעַ
אֶל בְּלִיעָם לְ
בְּרַחַת שְׁלֵמִי
מִקּוֹמָר אָמַר
יְהֹוָה מִכְבּוֹד
אֶל מַלְאָכִיר